

GOIGS A LA
MARE DE DÉU DE LA VICTÒRIA
TITULAR DE LA PARRÒQUIA DE L'MORTA DE SÓLLER
(MALLORCA)

Cor

Mare de Déu de la Vic-tò-ria que ens heu sal- vat de l'infe-
el, inter-ce- diu amb no- va glò-ria pel vostre poble des del cel.

Estrofes

1- Pa- trona sou a- viui de l'Horta que Sóller guarda al fons del
2- Dins a-quests horts per Vós un dia els cris- ti- ans varen llui-
3- La mo- re- ri- a en sa ca- rra, la vostra i- mat- ge profa-
4- Di- a de dol i de des- ve- ri va ser a- quell pels cris- ti-
5- Una mi- nyo- na cap- ti- va- da de nom Gui- de- ta Cus- tu-
6- Po- ble de les "Va- lentes Dones" que tant sa- be- ren de- fen-

1- cor, dau-mos la fe que re- con- for- ta, dau-mos l'a- mor, el gran tre- sor. La nostra
2- tar contra el a- larb de mo- re- ri- a que Sóller va- ren saque- jar. Per això
3- nà, però no l'Hortia ver- ta- de- ra, salva- da des- del seu al- tà, amb un mi-
4- ans, Sóller plo- va- va en capti- ve- ri davant l'as- salt dels musul- mans, mes Vós li
5- rer, per vostra mà a- qui fou lliu- ra- da, salvant la al punt del ro- ma- quer on la llan-
6- sar el seu ho- nor com a ma- do- nes d'un a- hor- tò- lana i san- ta llar, recorda- a-

1- vi- da transi- tò- ria confi- a en Vós amb viu an- hel.
2- a- ra en fa me- mò- ria en vos- tre al- tà el po- ble fe- el.
3- ra- ele sens me- mò- ria per un mi- nis- tre ple de zel,
4- dà- veu la Vic- tò- ria en el com- bat amb l'in- fe- el,
5- ga- va a- que- lla es- cò- ria amb cor ple d'o- dis i de fel,
6- viu la re- va- hi- tò- ria Fes bo- na a- veu la te- va- a- hel!

1- in- terce- diu amb no- va glò-ria pel vostre poble- des del cel.
2- (id)
3- qui ant- lo Vós amb - - -
4- interce- diu
5- interce- dint
6- Mare de Déu de la Vic- tò-ria guarda- lo sempre des del cel.-

Lletra: Guillem Colom i Ferrà.

Música: Mn. Pere Julià i Ribot.

Dibuix de la Mare de Déu: Pau Lluís Fornés.

Edició commemorativa del 50.è aniversari de l'erecció de la Parròquia
de la Mare de Déu de la Victòria de l'Horta
1937-1987 (Any Marià)

GOIGS A LA MARE DE DÉU DE LA VICTÒRIA

TITULAR DE LA PARRÒQUIA DE L'HORTA DE SÓLLER (MALLORCA)

Mare de Déu de la Victòria,
que ens heu salvat de l'infeel,
intercediu amb nova glòria
pel vostre poble des del cel.

Patrona sou avui de l'Horta,
que Sóller guarda al fons del cor,
dau-nos la fe que reconforta,
dau-nos l'amor, el gran tresor.
La nostra vida transitòria
confia en Vós amb viu anhel.
Intercediu amb nova glòria
pel vostre poble des del cel.

Dia de dol i de desveri
va ser aquell pels cristians;
Sóller plorava en captiveri
davant l'assalt dels musulmans;
mes Vós li dàveu la victòria
en el combat amb l'infeel.
Intercediu amb nova glòria
pel vostre poble des del cel.

Dins aquests horts per Vós un dia
els cristians varen lluitar
contra els alarbs de moreria
que Sóller varen saquejar.
Per això ara en fa memòria
en vostre altar el poble feel.
Intercediu amb nova glòria
pel vostre poble des del cel.

Una minyona captivada
de nom Guideta Custurer,
per vostra mà aquí fou lliurada,
salvant-la al punt del romaguer,
on la llançava aquella escòria
amb cor ple d'odis i de fel,
intercedint amb nova glòria
pel vostre poble des del cel.

La moreria en sa carrera
la vostra imatge profanà,
però no l'Hòstia vertadera
salvada des del seu altar,
amb un miracle sens memòria
per un ministre ple de zel,
guiant-lo Vós amb nova glòria
pel vostre poble des del cel.

Poble de les «Valentes dones»
que tant saberen defensar
el seu honor com a madones
d'una hortolana i santa llar,
recorda avui la teva història,
fes bona arreu la teva arrel!
Mare de Déu de la Victòria
guardau-lo sempre des del cel.

V/. Pregau per nosaltres,
Mare de Déu de la Victòria.

R/. Perquè siguem dignes
de les promeses de Jesucrist.

PREGUEM

Déu i Pare nostre, us demanam que per intercessió de la Verge Maria, honorada com a Senyora i Mare de l'Horta, ens ajudeu sempre a viure segons el Sant Evangeli. Per Jesucrist Senyor nostre, que viu i regna amb Vós en unió de l'Esperit Sant, pels segles dels segles. R/. Amén.

NOTA HISTÒRICA

A les primeries de l'any 1912, la riolera Horta de la Vall de Sóller regada per la fresca abundor de les netes aigües que baixen renoueres d'entre els aspres cimats de la Serra, abillada per la perenne verdor dels seus exuberants sembrats, embaumada per la flaire dels seus florits tarongers i arbres fruiters i colrada per la suau escalfor de l'astre rei, romania sense temple, on els honrats terrassans poguessin complir degudament els seus deures religiosos.

A l'amo En Damià Canals i Arbona, (a) Mart, piadós solleric de soca a rel, el primer iniciador, li bellugava dins el cap aquest fantasiós somni: bastir una digna morada al Senyor. Mentrestant havia convidat l'íntim amic, el prevere solleric Mn. Miquel Rosselló i Barceló (1878-1959) per ensenyar la Doctrina els diumenges als infants, oferint generosament l'espaiosa entrada de la seva pròpia casa pairal, que tornaria a poc a poc petita per traslladar-se més tard a una sala molt més gran de l'Escola, convertida durant la Quaresma en improvisada capella per escoltar l'horabaixa dels diumenges l'evangèlica Paraula de Déu.

Passaren els anys, i pel mes de juny del 1917, amb motiu de la visita pastoral, el Bisbe Rigobert Domènech s'aturà a l'Horta a prec de Mn. Rosselló, on pogué adonar-se de tal necessitat. Acaronà aquesta venturosa iniciativa i encarregà al nostre prevere l'execució d'aquest illusionat projecte. Sorgí una resolta Junta amb la presidència honorària del Rector-Arxioprest de Sant Bartomeu Mn. Rafel Sitjar i Picornell (1863-1944), que posà tot d'una fil a l'agulla. Comprat un terreny a «Cas Puput» i enlestides totes les coses, el 17 de novembre del mateix any, l'esmentat Rector, en nom del senyor Bisbe, beneí la primera pedra de l'humil oratori.

Pujaven els murs laterals i presbiteri fins als arcs, amb les nombroses almoines i treballs voluntaris de tots..., però les proves que no falten mai a les coses de Déu deixaren sentir la seva veu. Mn. Rosselló, el capdavanter i promotor, sostenia tot sol i impulsava coratjosament les obres fins que s'aturaren. Uns anys després, pel novembre del 1922, les acollia amatent el senyor Rector, per acabar-les l'any següent. El 16 de desembre del 1923 el Bisbe Domènech inaugurà el nou temple dedicat a la miraculosa advocació de Sant Josep de la Muntanya, beneint al mateix temps una esvelta imatge de Nostra Senyora del Perpetu Socors, un artístic sagrari amb el seu preciós copó i altres objectes de culte. Pel març de l'any 1924 l'animat Arxioprest beneí una devota imatge del gloriós Patriarca, el senzill altar i una petita campana. L'any 1925 una forta ventada va tombar totalment la façana exterior, que seria reconstruïda i, com a robust contrafort, aguantaria tot l'edifici.

Els feels hortalsans trobarien ací un acollidor redós. El sant sacrifici de la missa amb els saludables sacraments de la penitència i de l'eucaristia enfortiria els cors dels creients i confortaria els atribolats tots els diumenges i dies festius, i els infants rebrien la formació cristiana els horabaixes dels diumenges. El bon Rector de Sóller, per mitjà dels preveres de la Parròquia, cuidaria dels ministeris sacerdotals. Després de cinc llargs anys, el 1927, altra volta tornà prendre les regnes Mn. Rosselló. Implantà l'ensenyament de la Doctrina els horabaixes dels dissabtes, i des de l'any 1929 la pràctica anyal dels exercicis espirituals per a reanimar la fe teba. Consolidà també tots els arcs i sòtils amenaçats de ruïna, les estacions dels Passos, les imatges dels sants, el referir les parets i capelles, l'obrir el finestral, els bancs... Les sohmícites Germanes de la Caritat, presents des de l'any 1922, s'establiren definitivament el 1935 amb la seva benèfica acció religiosa i social.

S'aixecaven de cada dia més agradoses cases, s'estenien els fèrtils conreus i augmentaven els novells habitants... S'esdevenia així una polenta vida quan l'Arquebisbe-Bisbe Josep Miralles, el 14 de desembre de 1937, l'erigí canònicament com a parròquia independent de Sóller, amb el títol de Mare de Déu de la Victòria: la Verge invocada per l'arriscat capità Angelats i els esforçats sollerics, amarat record de lluites ferestes, i victòria triomfal sobre l'almirall turc Ochiali l'11 de maig de 1561, dins les cases de Ca'n Tamany amb les «Valentes Dones» Casesnoves i en el Pont d'En Barona, ara part del nou districte parroquial. El primer Ecònom fou Mn. Rosselló, el qual la regí amb gran encert fins quasi la seva mort, esdevinguda l'any 1959. Dins el seu fecund economat s'alçà l'airós campanar amb dues argentines campanes, i prosseguí com sempre les millores en el recinte sagrat.

S'acostava l'any 1973, el primer cinquentenari de la benedicció del temple. L'any anterior, 1972, el Rector Mn. Miquel Pons i Sastre, també solleric, encarregà una gentil talla de fi alabastre al notable escultor Baltasar Vidal i García, feel reproducció de la imatge de la «Mare de Déu de la Victòria» de l'Hospital, per presidir la fillada des del cambril de l'altar major. Enterrà les despulles del primer Ecònom sota el reformat presbiteri, acomodà l'espai litúrgic a les normes preceptives del Vaticà II, ennoblí el presbiteri i les capelles, renovà la façana exterior del temple i comprà nous terrenys per a la futura Rectoria, valuós obsequi del difunt sacerdot solleric Mn. Antoni Caparó i Busquets (1893-1973)..., tot en perpètua recordança de les festes jubilaris.

Que Santa Maria, Reina de la Victòria, la nostra dolça mare, en aquest Any Marià ens obtengui sempre la fortalesa i valentia per a lluitar i vèncer de veres les temptacions de l'enemic, que ens envolta constantment, i recolzar-nos sempre en la fermesa incommovible del seu Fill Jesucrist, victoriós de la mort i del pecat.

Baltasar Morey i Carbonell, Pvre.